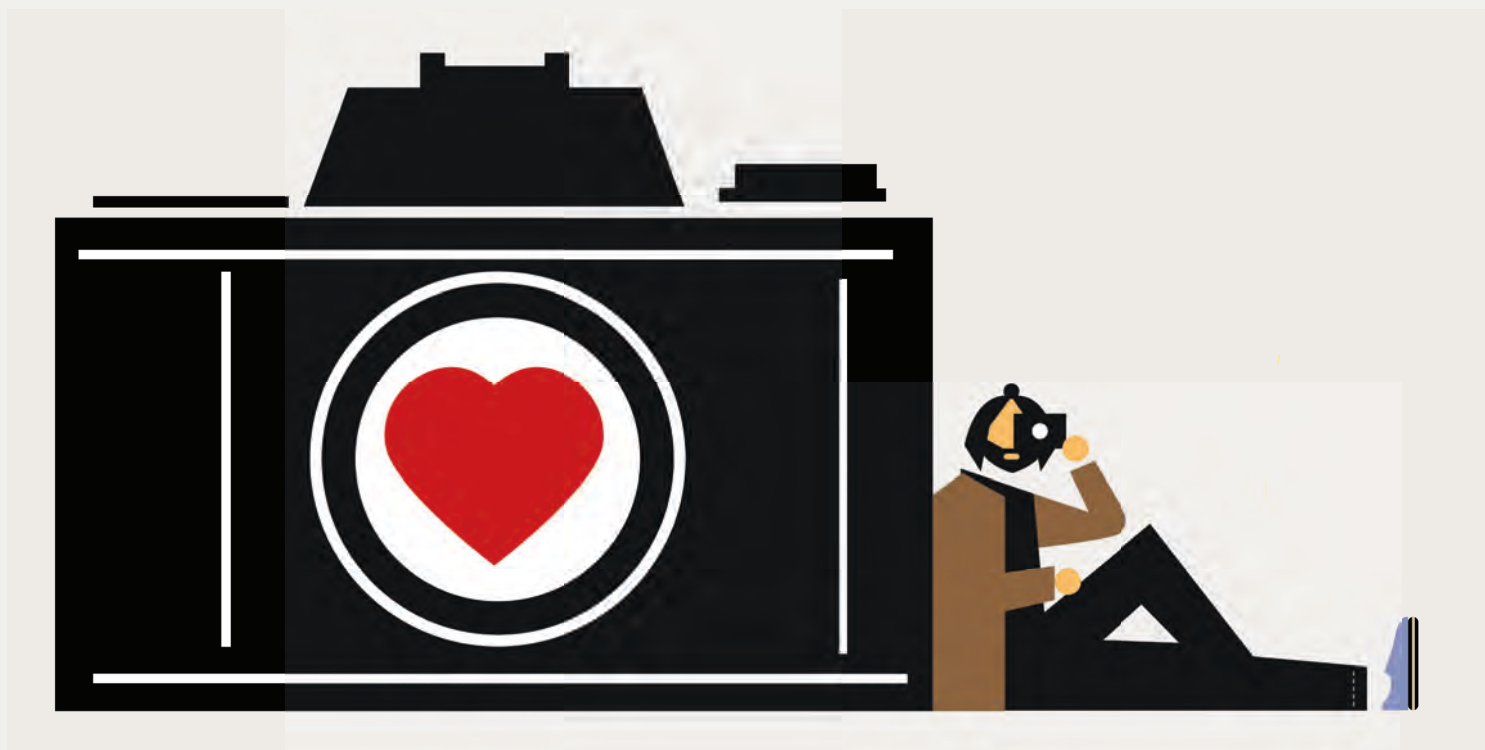

El Farnarier fotògraf

Text > JORDI DORCA

Il·lustració > MARC VICENS

S abíem que Christophe Farnarier havia alternat la fotografia amb el cinema, però, almenys jo, el coneixia bàsicament pels seus esplèndids documentals. Tots recordem *El somni*, la història de la darrera transhumància de Joan Pipa; *La primavera*, el retrat de la Carme, una dona de pagès que ha dedicat tota la seva vida a treballar; o *L'eternitat*, en el qual retrata els personatges del seu primer documental catorze anys després. També hem vist els seus treballs de ficció, com *El perdut*, i sembla que ben aviat en veurem un altre que ja té acabat i que vol estrenar de seguida que pugui. Els que també els hàgiu pogut mirar, convindreu amb mi que és un excel·lent retratista de paisatges i vides oblidades, i un cineasta amb molt talent.

La seva faceta com a fotògraf és molt més desconeguda. L'any 1986 va comprar la seva càmera Leica M4-P i a partir de llavors el va anar acompanyant a tot arreu. Durant aquells anys va crear les sèries «Vivim» (1994), «Le féminin pluriel» (1996) i «European Friends» (1999), i el 1997 va participar en el Festival d'Arles amb el projecte «Mes Amis». Entre les moltes imatges d'aquesta sèrie, hi havia el collage *Les gens que j'aime*, un mosaic de cent vint fotos que ha estat l'embrió

de l'exposició que recentment hem pogut veure al Museu del Cinema. Setanta-sis fotos i també un recull de vuitanta diapositives en les quals capta sense artificis tota la bellesa de la gent que estima i que s'ha anat trobant al llarg dels anys. De fet, «Les gens que j'aime» és un treball que ens ensenya la sensibilitat que té envers els altres, la importància que dona a les relacions personals. Per a ell, els humans no som res més que éssers que estimem.

Per decisió del mateix artista, a l'exposició només hi trobàvem imatges fetes i revelades en format analògic i amb llum natural. I també hi va voler mantenir el format original de les dispositives que s'hi exposaven. Una reivindicació no només dels formats analògics, sinó també d'una manera de treballar pausada, reflexiva i a contracorrent de la que ens imposa el món digital d'avui. Una exposició que reivindica el poder artístic de la fotografia, una manera artesanal de treballar-la i la gent i l'art que tant estima el cineasta. Per a tots aquells que no l'hàgiu pogut veure, podeu admirar totes les imatges compilades en el catàleg de la mostra. Una manera excel·lent de conèixer el Christophe fotògraf.